



Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (първи състав)

6 октомври 2021 година *

„Обжалване — Жалба за отмяна — Решение за изпълнение C(2016) 3549 final на Комисията — Разрешение за употреби на бис(2-етилхексил) фталат (DEHP) — Регламент (ЕО) № 1907/2006 — Членове 60 и 62 — Регламент (ЕО) № 1367/2006 — Искане за вътрешно преразглеждане — Решение C(2016) 8454 final на Комисията — Отхвърляне на искането“

По дело C-458/19 P

с предмет жалба на основание член 56 от Статута на Съда на Европейския съюз, подадена на 14 юни 2019 г.,

ClientEarth, установена в Лондон (Обединеното кралство), представлявана от A. Jones, barrister и J. Stratford, BL,

жалбоподател,

като другите страни в производството са:

Европейска комисия, представлявана от G. Gattinara, R. Lindenthal и K. Mifsud-Bonnici,

ответник в първоинстанционното производство,

Европейска агенция по химикали (ECHA), представлявана от M. Heikkilä, W. Broere и F. Becker,

встъпила страна в първоинстанционното производство,

СЪДЪТ (първи състав),

състоящ се от: J.-C. Bonichot (докладчик), председател на състава, L. Bay Larsen, C. Toader, M. Safjan и N. Jääskinen, съдии,

генерален адвокат: J. Kokott,

секретар: A. Calot Escobar,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

* Език на производството: английски.

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание на 25 февруари 2021 г.,

постанови настоящото

Решение

- 1 С жалбата си ClientEarth иска отмяна на решението на Общия съд на Европейския съюз от 4 април 2019 г., ClientEarth/Комисия (T-108/17, наричано по-нататък „обжалваното съдебно решение“, EU:T:2019:215), с което посоченият съд е отхвърлил жалбата, с която ClientEarth иска отмяна на Решение C(2016) 8454 final на Комисията от 7 декември 2016 г. (наричано по-нататък „спорното решение“), с което е отхвърлено отправеното на 2 август 2016 г. от ClientEarth искане за вътрешно преразглеждане (наричано по-нататък „искането за преразглеждане от 2016 г.“) на Решение за изпълнение C(2016) 3549 final на Комисията от 16 юни 2016 г., с което се предоставя разрешение за употреби на бис(2-етилхексил) фталат (DEHP) в съответствие с Регламент (ЕО) № 1907/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2006 година относно регистрацията, оценката, разрешаването и ограничаването на химикали (REACH), за създаване на Европейска агенция по химикали, за изменение на Директива 1999/45/ЕО и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 793/93 на Съвета и Регламент (ЕО) № 1488/94 на Комисията, както и на Директива 76/769/ЕИО на Съвета и директиви 91/155/ЕИО, 93/67/ЕИО, 93/105/ЕО и 2000/21/ЕО на Комисията (ОВ L 396, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 60, стр. 3), изменен с Регламент (ЕС) 2016/217 на Комисията от 16 февруари 2016 г. (ОВ L 40, 2016 г., стр. 5) (наричан по-нататък „Регламентът REACH“).

Правна уредба

Орхуската конвенция

- 2 Член 9, параграф 3 от Конвенцията за достъпа до информация, участието на обществеността в процеса на вземането на решения и достъпа до правосъдие по въпроси на околната среда, подписана в Орхус (Дания) на 25 юни 1998 г. и одобрена от името на Европейската общност с Решение 2005/370/ЕО на Съвета от 17 февруари 2005 г. (ОВ L 124, 2005 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 14, стр. 201), гласи:

„В допълнение и без ущърб на процедурите за преразглеждане, споменати в параграфи 1 и 2 по-горе, всяка страна осигурява на представителите на обществеността, които отговарят на критериите, ако има такива, посочени в националното право, достъп до административни или съдебни процедури за оспорване на действия или пропуски на частни лица и държавни органи, които нарушават разпоредбите на националното законодателство, касаещо околната среда“.

Регламентът REACH

- 3 В член 55 („Цел на разрешаването и съображения за заместване“) от Регламента REACH се уточнява следното:

„Целта на този дял е да гарантира безпрепятственото функциониране на вътрешния пазар, като едновременно с това гарантира, че рискът от веществата, пораждащи сериозно безпокойство, е правилно контролиран и че тези вещества постепенно са заменени с подходящи алтернативни вещества или технологии, когато това е икономически и технически надеждно. За тази цел всички производители, вносители и потребители надолу по веригата, кандидатстващи за разрешения, анализират наличието на алтернативи и вземат предвид техните рискове, техническата и икономическата възможност за заместване“.

- 4 Член 56 („Общи разпоредби“) от Регламента REACH предвижда:

„1. Един производител, вносител или потребител надолу по веригата не пуска вещество на пазара за употреба или негова собствена употреба, ако това вещество е включено в приложение XIV, освен ако:

- а) употребата(ите) на това вещество в самостоятелен вид или в смес, или влагането на веществото в изделие, за която веществото е пуснато на пазара, или за която той употребява веществото за себе си, е била разрешена в съответствие с членове 60—64; [...]

[...]“.

- 5 Член 57 („Вещества, предмет на включване в приложение XIV“) от този регламент гласи:

„Следните вещества могат да бъдат включени в приложение XIV в съответствие с процедурата, установена в член 58:

[...]

- в) вещества, отговарящи на критериите за класифициране в клас на опасност токсичност за репродукция от категория 1A или 1B, вредни ефекти върху половата функция и оплодителната способност или върху развитието съгласно раздел 3.7 от приложение I към Регламент (ЕО) № 1272/2008 [на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 година относно класифицирането, етикетирането и опаковането на вещества и смеси, за изменение и за отмяна на директиви 67/548/ЕИО и 1999/45/ЕО и за изменение на Регламент (ЕО) № 1907/2006 (ОВ L 353, 2008 г., стр. 1)];

[...]

- е) вещества, имащи свойствата да разрушават ендокринната система или притежаващи устойчиви, биоакмулиращи и токсични свойства, или много устойчиви и много биоакмулиращи свойства, които не отговарят на критериите на буква г) или д) — за които има научно доказателство за вероятни сериозни въздействия върху здравето на човека или околната среда, и които пораждат еквивалентна степен на безпокойство спрямо веществата, описани в букви а)—д), и които са определени за всеки конкретен случай съгласно процедурата, установена в член 59“.

- 6 Член 58 („Включване на вещества в приложение XIV“) от Регламента REACH предвижда в параграф 1 следното:

„Когато бъде взето решение за включване в приложение XIV на вещества, посочени в член 57, то това решение се взема в съответствие с процедурата по член 133, параграф 4. [...]

[...]“.

- 7 Член 59 („Идентифициране на веществата, посочени в член 57“) от Регламента REACH гласи в параграф 1 следното:

„Процедурата, установена в параграфи 2—10 от настоящия член, се прилага за целите на идентифицирането на вещества, отговарящи на критериите, посочени в член 57[,] и изготвянето на списък с кандидат-вещества за възможно включване в приложение XIV. [Европейската агенция по химикали] посочва в рамките на този списък веществата, които са в нейната работна програма съгласно член 83, параграф 3, буква д)“.

- 8 Член 60 („Издаване на разрешения“) от Регламента REACH гласи:

„1. Комисията е отговорна за вземането на решения по заявления за разрешения в съответствие с настоящия дял.

2. Без да се засяга параграф 3, разрешение се издава, ако рискът за здравето на човека или околната среда от употребата на веществото, произтичащ от характерните му свойства, определени в приложение XIV, е адекватно контролиран в съответствие с раздел 6.4 от приложение I, и както е документирано в доклада за безопасност на химичното вещество от заявителя, като се вземе предвид становището на Комитета за оценка на риска, упоменат в член 64, параграф 4, буква а). Когато издава разрешение и при условията, поставени в него, Комисията взема предвид всички изпускания, емисии и загуби, включително рисковете, породени от дифузни и дисперсни употреби, известни по време на вземането на решение.

[...]

3. Параграф 2 не се прилага за:

- а) вещества, отговарящи на критериите в член 57, букви а), б), в) или [е]), за които е невъзможно да се определи праг в съответствие с раздел 6.4 от приложение I;
- б) вещества, отговарящи на критериите в член 57, букви г) или д);
- в) вещества, идентифицирани съгласно член 57, буква е), като притежаващи устойчиви, биоакмулиращи и токсични свойства и много устойчиви и много биоакмулиращи свойства.

4. Ако не може да бъде издадено разрешение съгласно параграф 2 или за вещества, описани в параграф 3, разрешение може да бъде издадено само ако се докаже, че социално-икономическите ползи надхвърлят риска за здравето на човека или околната среда, произтичащ от употребата на веществото[,] и ако няма подходящи алтернативни

вещества или технологии. Това решение се взема след разглеждане на всеки от следните елементи и като се има предвид становището на Комитета за оценка на риска и Комитета за социално-икономически анализ [...]:

- а) рискът, предизвикан от употребите на веществото, включително целесъобразността и ефективността на предложените мерки за управление на риска;
- б) социално-икономическите ползи, произтичащи от неговата употреба[,] и социално-икономическите усложнения от отказа за разрешаване, изложени от заявителя или други заинтересовани страни;
- в) анализа на алтернативите, представен от заявителя съгласно член 62, параграф 4, буква д)[,] или плана за заместване, представен от заявителя съгласно член 62, параграф 4, буква е)[,] и всяка информация от трета страна, предоставена съгласно член 64, параграф 2;
- г) наличната информация относно рисковете за здравето на човека или околната среда от всички алтернативни вещества или технологии.

5. Когато оценява наличието на подходящи алтернативни вещества или технологии, Комисията взема предвид всички съответни аспекти, включително:

- а) дали замаяната с алтернативи би довела до намаляване на цялостния риск за здравето на човека и околната среда, като се взема предвид целесъобразността и ефективността на мерките за управление на риска;
- б) техническата и икономическата приложимост на алтернативите за заявителя.

[...]

7. Разрешение се издава само ако заявлението е изготвено в съответствие с изискванията на член 62.

[...]

10. Независимо от включените в разрешение условия, притежателят гарантира толкова ниско ниво на експозиция, колкото е технически и практически осъществимо“.

9 Член 62 („Заявления за разрешение“) от Регламента REACH гласи следното:

„[...]

3. Заявления могат да бъдат подавани за едно или няколко вещества, отговарящи на определението за група от вещества в раздел 1.5 от приложение XI, а също и за една или няколко употреби. Заявления могат да бъдат подавани за собствената употреба(и) на заявителя и/или за употреби, за които той възнамерява да пусне веществото на пазара.

4. Заявлението за разрешение включва следната информация:

[...]

- в) искане за разрешение, в което се посочва за каква употреба(и) се иска разрешение, и включващо употребата на веществото в смеси и/или влагането на вещество в изделие, когато е уместно;
- г) освен ако вече е подаден като част от регистрацията, доклад за безопасност на химичното вещество в съответствие с приложение I, включващ рисковете за здравето на човека и/или околната среда от употребата на веществото(ата), произтичащи от характерните свойства, определени в приложение XIV;
- д) анализ на алтернативите, разглеждащ техните рискове и техническата и икономическата възможност за заместване, включително, ако е уместно, информация относно съответната научноизследователска и развойна дейност на заявителя;
- е) план за заместване, включващ график на предложените от заявителя дейности, когато анализът по буква д) показва, че са налице подходящи алтернативи, като взема предвид елементите в член 60, параграф 5.

5. Заявлението може да включва:

- а) социално-икономически анализ, извършен в съответствие с приложение XVI;

[...]“.

Регламент (ЕО) № 1367/2006

- 10 Член 10 от Регламент (ЕО) № 1367/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 6 септември 2006 година относно прилагането на разпоредбите на Орхуската конвенция за достъп до информация, публично участие в процеса на вземане на решения и достъп до правосъдие по въпроси на околната среда към институциите и органите на Общността (ОВ L 246, 2006 г., стр. 13; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 17, стр. 126) е озаглавен „Искане за вътрешно преразглеждане на административни актове“ и параграф 1 от него предвижда следното:

„1. Всяка неправителствена организация, която отговаря на критериите, описани в член 11, има право да заяви искане за вътрешно преразглеждане към институциите и органите на Общността, които са приели административен акт съгласно екологичното законодателство или, в случай на твърдяно административно бездействие, е трябвало да приемат такъв акт.

[...]“.

Обстоятелствата, предхождащи спора

- 11 С Регламент (ЕС) № 143/2011 на Комисията от 17 февруари 2011 година за изменение на приложение XIV към Регламент № 1907/2006 (ОВ L 44, 2011 г., стр. 2) в това приложение се включва ДЕНР — органично съединение, използвано най-вече за омекотяване на пластмаси от поливинилхлорид (PVC) — заради токсичните свойства на това вещество по отношение на репродукцията, по смисъла на член 57, буква в) от Регламента REACH.

12 На 13 август 2013 г. три дружества за рециклиране на отпадъци (наричани по-нататък „заявителите“) подават съвместно заявление за разрешение съгласно член 62 във връзка с член 60, параграф 2 от Регламента REACH (наричано по-нататък „заявлението“) с оглед на пускането на DEHP на пазара за следните „употреби“:

- „формулировка на рециклиран мек поливинилхлорид (PVC), съдържаща DEHP в съединения и сухи смеси,
- промишлена употреба на рециклиран мек PVC със съдържание на DEHP при преработка на полимери чрез каландриране, екструдирание, компресиране и шприцоване за производство на изделия от PVC“.

13 В придружаващия заявлението анализ на алтернативите заявите посочват следното:

„DEHP е пластификатор, използван от няколко десетки години за омекотяване на PVC за производството на пластифициран или мек PVC. [...]

Поради това DEHP се добавя към PVC, преди трансформирането на пластмасата в пластмасови изделия и преди пластмасовите изделия да станат отпадъци, тоест продукт с потенциална стойност за заявителите. Строго погледнато, DEHP не изпълнява никаква специфична функционална роля за заявителите; той присъства само като примес (до голяма степен нежелан) в отпадъците, които се събират, сортират и преобразуват и след това се пускат на пазара под формата на „рециклат“. При все това ограниченото наличие на DEHP (или други пластификатори) в рециклирания продукт на теория би могло да осигури някои ползи за ползвателите надолу по веригата (преобразувателите на PVC):

- той може да улесни преобразуването на подлежащата на рециклиране суровина в нови изделия от PVC и
- да позволи на преобразувателите на PVC да намалят количеството чист (или „непреработен“) DEHP (или други пластификатори), което следва да се добави към техните съединения за производството на нови изделия от мек PVC“.

14 На 10 октомври 2014 г. Комитетът за оценка на риска и Комитетът за социално-икономически анализ (наричан по-нататък „КСИА“) на Европейската агенция по химикали (ЕЧА) представят становища по заявлението.

15 Според Комитета за оценка на риска заявителите не са доказали, че произтичащите от двете заявени употреби рискове за здравето на работниците са адекватно контролирани, както изисква член 60, параграф 2 от Регламента REACH.

16 КСИА приема, че независимо от наличието на определени недостатъци в анализа, който заявителите са представили, за да докажат социално-икономическите ползи на заявените употреби, в случая може да бъде дадено разрешение въз основа на „качествен анализ“, обхващащ съответните неясноти.

17 На 12 декември 2014 г. ЕЧА актуализира и допълва съществуващия запис относно DEHP в „списъка с кандидат-вещества за възможно включване в приложение XIV“ към Регламента REACH съгласно член 59, параграф 1 от Регламента REACH (наричан по-нататък „списъкът с кандидат-веществата“), като го идентифицира като вещество с разрушаващи

ендокринната система свойства, за което има научно доказателство за вероятни сериозни въздействия върху околната среда, които пораждат степен на безпокойство, еквивалентна на тази по отношение на веществата, описани в член 57, букви а)—д) от Регламента REACH, по смисъла на член 57, буква е) от същия регламент.

- 18 На 16 юни 2016 г. Комисията приема Решение за изпълнение C(2016) 3549 final, с което се предоставя разрешение за употреби на бис(2-етилхексил) фталат (DEHP) в съответствие с Регламента REACH (наричано по-нататък „решението за предоставяне на разрешение“).
- 19 С член 1 от това решение Комисията предоставя разрешение за следните „употреби“:
 - „— формулировка на рециклиран мек поли(винилхлорид) (PVC), съдържаща DEHP в съединения и сухи смеси;
 - промишлена употреба на рециклиран мек PVC със съдържание на DEHP при преработка на полимери чрез каландриране, екструдирание, компресиране и шприцоване за производство на изделия от PVC [...]“.
- 20 Съгласно същата разпоредба въпросното разрешение се дава на основание член 60, параграф 4 от Регламента REACH.
- 21 С искането си за преразглеждане от 2016 г. ClientEarth, организация с нестопанска цел, а именно опазването на околната среда, приканва Комисията да извърши на основание член 10 от Регламент № 1367/2006 вътрешно преразглеждане на решението за предоставяне на разрешение.
- 22 Със спорното решение Комисията отхвърля това искане като неоснователно.

Жалбата пред Общия съд и обжалваното съдебно решение

- 23 С жалба, подадена в секретариата на Общия съд на 17 февруари 2017 г., ClientEarth иска отмяна на спорното решение и на решението за предоставяне на разрешение.
- 24 С решение на председателя на пети състав на Общия съд от 29 юни 2017 г. искането на ЕСНА за встъпване е уважено.
- 25 В точка 31 от обжалваното съдебно решение Общият съд приема, че жалбата е явно недопустима в частта, в която жалбоподателят иска отмяна на решението за предоставяне на разрешение.
- 26 Що се отнася до искането за отмяна на спорното решение, в точка 92 от обжалваното съдебно решение Общият съд също така отхвърля като недопустими и при всички положения като неоснователни изложенията в първата част на първото основание за отмяна твърдения за неправилно прилагане и тълкуване на понятието „употреба“, съдържащо се в член 56, параграф 1, буква а) и член 62, параграф 4, буква в) от Регламента REACH.

- 27 В точка 151 от обжалваното съдебно решение Общият съд отхвърля като неоснователни изложените във втората част на първото основание за отмяна твърдения за наличието на грешки при прилагане на правото и грешки в преценката, що се отнася до пропуските в доклада за безопасност на химичното вещество.
- 28 В точка 167 от обжалваното съдебно решение той приема, че доводите в подкрепа на изложените в третата част на първото основание за отмяна твърдения за наличието на грешки при прилагане на правото и явни грешки в преценката, що се отнася до оценката на подходящите алтернативи, трябва да бъдат разгледани в рамките на третото основание за отмяна.
- 29 В точка 178 от обжалваното съдебно решение Общият съд отхвърля като неоснователни изложените в четвъртата част на първото основание за отмяна твърдения за нарушение на член 60, параграф 7 и на член 64, параграф 3 от Регламента REACH и съответно всички твърдения по първото основание за отмяна.
- 30 Що се отнася до второто основание за отмяна, а именно явни грешки в преценката, опорочаващи социално-икономическата оценка по член 60, параграф 4 от Регламента REACH, в точка 189 от обжалваното съдебно решение Общият съд отхвърля като неоснователни изложените в първата част на това основание твърдения за грешки при прилагане на правото и явни грешки в преценката, опорочаващи референтната рамка на този анализ, а в точка 204 от същото решение отхвърля като недопустими и при всички положения като неоснователни изложените във втората част на това основание твърдения за явни грешки в преценката, опорочаващи оценката на равновесието между рисковете и ползите.
- 31 В точка 224 от обжалваното съдебно решение Общият съд също така отхвърля като неоснователно изложеното в третата част на същото основание твърдение за явна грешка в преценката поради неотчитането на някои данни в рамките на посочената оценка.
- 32 Тъй като отхвърля всички твърдения на жалбоподателя по второто основание за отмяна, той съответно приема, че същото не е налице.
- 33 В точка 271 от обжалваното съдебно решение Общият съд отхвърля като неоснователни изложените по третото основание за отмяна твърдения за грешки при прилагане на правото и явни грешки в преценката при анализа на алтернативите.
- 34 В точка 307 от обжалваното съдебно решение той отхвърля изложените по четвъртото основание за отмяна твърдения за нарушение на принципа на предпазните мерки, посочен в член 191, параграф 2 ДФЕС.
- 35 Общият съд съответно отхвърля жалбата в нейната цялост.

Исканията на страните в настоящото производство по обжалване

- 36 Жалбоподателят иска от Съда:
- да отмени обжалваното съдебно решение,

- да върне делото на Общия съд за ново разглеждане или
- при условията на евентуалност, да обяви за допустима и основателна първоинстанционната жалба и съответно да отмени спорното решение,
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски, включително направените от встъпилите страни в първоинстанционното и в настоящото производство по обжалване.

37 Комисията иска от Съда:

- да отхвърли жалбата като неоснователна,
- да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

38 ЕСНА иска от Съда:

- да отхвърли жалбата като неоснователна,
- да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

По жалбата

39 Жалбоподателят излага седем основания за обжалване:

По първото основание за обжалване

Доводи на страните

- 40 По първото основание за обжалване жалбоподателят поддържа, че Общият съд неправилно е отхвърлил като недопустими някои части от жалбата му за отмяна.
- 41 На първо място той твърди, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел в точки 53 и 54 от обжалваното съдебно решение, че жалбата може да бъде само относно законосъобразността на спорното решение, но не и относно това дали заявлението е достатъчно или не. Според него това гледище е в разрез както с член 9, параграф 3 от Орхуската конвенция, така и с правото на ефективни правни средства за защита.
- 42 Добавя, че в точка 54 от обжалваното съдебно решение Общият съд неправилно е обвързал допустимостта на доводите му относно решението за предоставяне на разрешение с изричното наличие на твърдените грешки в решението, с което Комисията се е произнесла по искането за вътрешно преразглеждане.
- 43 На второ място жалбоподателят поддържа, че Общият съд е допуснал грешка, като в точки 55 и 56 от обжалваното съдебно решение е приел, че не само основанията за отмяна, но и доводите, изтъкнати пред него във връзка с жалбата за отмяна на решението за отхвърляне на искането за преразглеждане от 2016 г., са допустими само ако вече са били изложени в това искане за преразглеждане.

- 44 В писмената си реплика той изтъква, че в решение от 12 септември 2019 г., *TestBioTech и др./Комисия (C-82/17 P, EU:C:2019:719)*, Съдът е уточнил, че жалбата за отмяна на решение за отхвърляне на искане за вътрешно преразглеждане наистина не може да се основава на нови съображения или доказателства, които не са били посочени в искането за вътрешно преразглеждане, но че молителят не е длъжен да възпроизведе точно същите доводи в жалбата си пред съдилищата на Съюза.
- 45 На трето място добавя, че във всички случаи някои от доводите, които Общият съд е отхвърлил като недопустими в точки 61, 62, 74, 75, 85—87, 195—200 и 234—236 от обжалваното съдебно решение, или са били споменати в искането за преразглеждане от 2016 г., или просто са доразвивали това искане.
- 46 Според Комисията твърденията на жалбоподателя по първото основание за обжалване не могат да бъдат приети.
- 47 ЕСНА поддържа доводите на Комисията.

Съображения на Съда

- 48 Що се отнася до довода на жалбоподателя, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, приемайки жалбата срещу решението за предоставяне на разрешение за недопустима, важно е да се отбележи, както прави Комисията, че жалбоподателят не е оспорил точка 26 от обжалваното съдебно решение, в която Общият съд е констатирал, че жалбоподателят не иска отмяна на решението за предоставяне на разрешение, тъй като счита, че не отговаря на изискванията по член 263 ДФЕС.
- 49 Що се отнася до довода на жалбоподателя, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, обявявайки за недопустими доводите, с които се цели да се докажат евентуални грешки на заявителите, важно е да се отбележи, от една страна, че Общият съд не е допуснал грешка при прилагане на правото, като в точка 53 от обжалваното съдебно решение е приел, че допустими в настоящото производство по жалбата против решението, с което Комисията се е произнесла по искането за вътрешно преразглеждане, са единствено твърденията за наличие на опорочаващи това нейно решение грешки при прилагане на правото или грешки в преценката, а не твърденията, свързани със заявлението.
- 50 От друга страна, противно на поддържаното от жалбоподателя, от точка 54 от обжалваното съдебно решение не следва, че пред Общия съд може да се оспорва само „изрично“ възпроизведеното в решението на Комисията по искането за вътрешно преразглеждане, а че само опорочаващите това нейно решение грешки могат да бъдат предмет на такава жалба, видно от точки 234 и 235 от обжалваното съдебно решение.
- 51 Що се отнася до довода, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, приемайки в точки 55 и 56 от обжалваното съдебно решение, че не само основанията за отмяна, но и доводите, изтъкнати пред него във връзка с жалбата за отмяна на спорното решение, са допустими само ако вече са били изложени в искането за преразглеждане от 2016 г., следва да се отбележи, че този довод е безпредметен, тъй като освен това така или иначе Общият съд е установил при условията на евентуалност, че доводите на жалбоподателя по първото основание за отмяна са неоснователни, без тази констатация по същество да е оспорена с настоящата жалба.

- 52 Всъщност доводът на жалбоподателя, че само активното влагане или прилагане на вещество „в промишлен процес“ представлява „употреба“ по смисъла на член 56, параграф 1, буква а) от Регламента REACH — обявен за недопустим в точка 62 от обжалваното съдебно решение — е отхвърлен по същество, при условията на евентуалност, в точки 63—68 и 72 от обжалваното съдебно решение.
- 53 Същото важи и за довода на жалбоподателя, че в действителност Комисията разрешила „цялостен процес“, а именно „рециклирането на материали, съдържащи поражащо сериозно безпокойство вещество“, и дала разрешение за „третиране на пластмасови отпадъци“ в нарушение на европейското законодателство в областта на отпадъците, както и за довода, свързан със статуса „край на отпадъка“, отхвърлени от Общия съд като недопустими съответно в точки 75 и 87 от обжалваното съдебно решение и при всички случаи като неоснователни съответно в точки 76, 86, 88 и 89 от него.
- 54 Освен това доводът на жалбоподателя във връзка с извършеното претегляне на рисковете и ползите, отхвърлен като недопустим в точка 200 от обжалваното съдебно решение, във всички случаи е приет за неоснователен в точка 204 от същото решение, а доводът, че анализът на предложените в заявлението алтернативи е недостатъчен, тъй като не уточнява функцията на ДЕНР, отхвърлен като недопустим в точка 234 от обжалваното съдебно решение, във всички случаи е приет за неоснователен в точка 236 от същото решение.
- 55 Бидейки неоснователни или безпредметни, всички доводи, изтъкнати в подкрепа на първото основание за обжалване, следва да бъдат отхвърлени.

По второто основание за обжалване

Доводи на страните

- 56 По второто основание за обжалване жалбоподателят поддържа, че тежестта на доказване, която Общият съд възлага върху неправителствените организации, е твърде голяма. В това отношение той се позовава на точки 57, 112, 113, 148—150 и 248—251 от обжалваното съдебно решение.
- 57 Препраща в частност към решение от 14 ноември 2013 г., ICdA и др./Комисия (Т-456/11, ЕУ:Т:2013:594, т. 61), в което от други стопански субекти Общият съд изискал по-ниска степен на доказване.
- 58 Комисията изтъква, че в действителност жалбоподателят просто повторил доводите, изложени в първоинстанционното производство, и че във всички случаи твърденията му по второто основание за обжалване са неоснователни.
- 59 ЕСНА поддържа доводите на Комисията.

Съображения на Съда

- 60 В това отношение е важно да се припомни, че съгласно практиката на Съда, за да уточни надлежно съображенията за преразглеждане, лицето, което иска вътрешно преразглеждане на приет съгласно екологичното законодателство административен акт, е длъжно да посочи съществени фактически обстоятелства или правни доводи, които пораждат основателни, тоест сериозни съмнения в преценката, направена от институцията или органа на Съюза в този акт (вж. в този смисъл решение от 12 септември 2019 г., TestBioTech и др./Комисия, C-82/17 P, EU:C:2019:719, т. 69).
- 61 Що се отнася до твърдения от жалбоподателя пропуски в представената от заявителите оценка на рисковете, Общият съд не се е произнесъл, в точки 112 и 113 от обжалваното съдебно решение, по изискваната от жалбоподателя степен на доказване, а е констатирал, в точка 114 от същото, че доводите, изтъкнати в това отношение от жалбоподателя, са безпредметни.
- 62 Освен това в точки 148 и 149 от обжалваното съдебно решение Общият съд само е отбелязал, че изложените от жалбоподателя доводи не са достатъчни, като е приел, че последният не може да изтъква изолирано недостатъците на доклада за безопасност, без да оспори мотивирано оценката на КСИА, в която се посочва, че разрешение в случая може да бъде дадено.
- 63 Следователно с този извод Общият съд просто е извел последиците от принципа, припомнен в точка 60 от настоящото решение.
- 64 Що се отнася до анализа на алтернативите, следва да се отбележи, че в посочените в жалбата точки 248—250 от обжалваното съдебно решение Общият съд е приел, че жалбоподателят не е представил никакви доказателства, които да поставят под въпрос фактическите преценки, които Комисията е направила в спорното решение, що се отнася до липсата на алтернативи. Този извод почива на констатацията, че от една страна, жалбоподателят не е обяснил на какво основание Комисията е можела да стигне до резултат, различен от съдържащия се в становището на КСИА по този въпрос, и от друга страна, че при всички положения той не е оспорил конкретно, в искането си за преразглеждане от 2016 г., общия извод на Комисията относно липсата на алтернативи.
- 65 Следователно, противно на поддържаното от жалбоподателя, от посочените точки не следва, че Общият съд е изискал от него да представи, вместо заявителите, пълен анализ на алтернативите, а само че е констатирал, че жалбоподателят не е посочил съществени фактически обстоятелства или правни доводи, които да породят основателни съмнения в направената от Комисията преценка.
- 66 От изложеното по-горе следва, че от точките на обжалваното съдебно решение, до които се отнася второто основание за обжалване, изобщо не личи Общият съд да е натоварил жалбоподателя с твърде голяма тежест на доказване, поради което при всяко положение не може да се приеме доводът на последния, че по друго дело от други стопански субекти била изискана по-ниска степен на доказване.
- 67 Следователно твърденията на жалбоподателя по второто основание за обжалване са неоснователни и същото не е налице.

По третото основание за обжалване

Доводи на страните

- 68 По третото основание за обжалване жалбоподателят поддържа, че Общият съд е нарушил Регламента REACH, и по-точно член 55 от него, като е приел в точки 71, 72, 79, 91, 162, 238 и 242—244 от обжалваното съдебно решение, че намаляването на производството на непреработен ДЕНР, което е възможно поради използването на рециклиран ДЕНР, може да представлява употреба в съответствие с Регламента REACH и основата за съответен анализ на алтернативите.
- 69 Той твърди, на първо място, че съжденията на Общия съд имат погрешна изходна постановка, тъй като предвиденият в Регламента REACH разрешителен режим се отнася не до производството на тези вещества в Съюза, а до тяхната употреба или пускането им на пазара за употреба, както следва от член 56 от този регламент. Освен това изделията, в които ДЕНР вече е включен, можели да бъдат законно внасяни в Съюза.
- 70 Изтъква, на второ място, че така Общият съд е допуснал грешка, като е приел в точка 91 от обжалваното съдебно решение, че други смеси без ДЕНР могат да бъдат удачни алтернативи, без да отчете действителната функция, която има ДЕНР, а именно да осигури гъвкавост на материала. Освен това в точка 247 от обжалваното съдебно решение Общият съд неправилно приел за достатъчно беглото споменаване на други източници на (непреработен) PVC, съдържащи други пластификатори, без дори тези пластификатори да бъдат назовани или да бъде посочена гъвкавостта на материала.
- 71 Жалбоподателят добавя, че член 55 от Регламента REACH наистина предвижда „постепенна“ замяна на веществата, но тя все пак трябва да се извърши след като са налице алтернативи, обратно на това, което следвало от точки 243 и 244 от обжалваното съдебно решение. Приемайки, че за тази оценка са без значение други пластификатори или гъвкави материали, Общият съд възпрепятствал подобна замяна. Жалбоподателят добавя, че било общоизвестно, че други, по-безопасни пластификатори били на разположение за производството на мек пластмасов продукт.
- 72 В писмената си реплика жалбоподателят твърди, че не е смесил понятията „употреба“ и „функция“ на веществото, а противно на поддържаното от Комисията, именно функцията на веществото е меродавният критерий за целите на анализа на алтернативите. Затова, ако веществото изпълнява определена функция в дадена смес, анализът на алтернативите трябвало задължително да се основава на тази функция.
- 73 Освен това Комисията допуснала грешка, като посочила, че анализът на алтернативите трябва да е извършен от гледна точка на заявителите.
- 74 Според Комисията твърденията на жалбоподателя по това основание за обжалване не могат да бъдат приети.
- 75 ЕСНА поддържа доводите на Комисията.

Съображения на Съда

- 76 Важно е да се отбележи, че от различните точки на обжалваното съдебно решение, посочени от жалбоподателя във връзка с третото основание за обжалване, само точки 238 и 242—244 съдържат мотиви относно нарушението на член 55 и на член 60, параграфи 4 и 5 от Регламента REACH, що се отнася до анализа на алтернативите.
- 77 Следва също да се констатира, че макар анализът на Общия съд за съответствието на алтернативите, взети предвид от Комисията, да е част от преценката на фактите, третото основание за обжалване все пак повдига и правен въпрос, доколкото се отнася до условията, при които Комисията трябва да преценява алтернативите.
- 78 В това отношение следва да се припомни, че видно от текста на член 60, параграфи 2 и 4 от Регламента REACH, предвидените в тези разпоредби разрешителни режими се отнасят до пускането на пазара с цел употреба или до употребата на веществото, предмет на заявлението.
- 79 Освен това член 3, точка 24 от Регламента REACH определя широко понятието „употреба“ като „всяка преработка, формулиране, потребление, съхранение, отговорно пазене, обработка, [...], смесване, производство на изделие или всяко друго оползотворяване“, а член 56, параграф 1, буква а) от този регламент изисква разрешение за употребата на веществото не само в самостоятелен вид, но и в смес.
- 80 Ето защо Общият съд не е допуснал грешка при прилагане на правото, като е постановил в точка 238 от обжалваното съдебно решение, че Комисията законосъобразно е приела, че даденото в случая разрешение се отнася до употребата на DEHP като съдържащо се „в смес“ вещество.
- 81 От това следва също, че в точка 239 от обжалваното съдебно решение Общият съд правилно е приел, че оценката на алтернативите може съответно да се извърши по-скоро по отношение на тази „смес“, отколкото по отношение на съдържащото се в нея вещество.
- 82 Що се отнася до въпроса дали Общият съд все пак не е допуснал грешка при прилагане на правото, като е постановил, по-специално в точка 238 от обжалваното съдебно решение, че Комисията законосъобразно е приела, че една от „функциите“ на DEHP, взети предвид при оценката на алтернативите, е да „намали количеството пластификатори, което трябва да се добави за производството на изделия от мек PVC от рециклиран материал от мек PVC“, е важно да се констатира, че от точките на обжалваното съдебно решение, посочени от жалбоподателя във връзка с третото основание за обжалване, не следва, че Общият съд е трябвало да отхвърли анализа на алтернативите по член 60, параграф 4 от Регламента REACH, поради това че Комисията не била взела предвид гъвкавостта на материала, нито дори я била споменала, щом като, напротив, както от точка 238, така и от точка 242 от обжалваното съдебно решение личи, че Комисията е отчела и функцията на DEHP на пластификатор.
- 83 Освен това следва да се добави, че жалбоподателят оспорва направения от Общия съд фактически извод, щом като поддържа, че е било „общоизвестно“, че за производството на мек пластмасов продукт има на разположение други, по-безопасни пластификатори. Подобен извод не може да се преценява в настоящото производство по обжалване, освен при наличието на изопачаване на фактите, каквото жалбоподателят не твърди.

- 84 Освен това от точка 244 от обжалваното съдебно решение не личи Общият съд да е приел, че член 55 от Регламента REACH не изисква използването на алтернативи, когато такива са налични. Всъщност в посочената точка 244 Общият съд просто е припомнил, че видно от самия текст на този член 55, преследваната цел е „постепенната“ замяна на пораждащите сериозно безпокойство вещества с подходящи алтернативни вещества или технологии, „когато това е икономически и технически надеждно“.
- 85 Тъй като различните доводи, изтъкнати от жалбоподателя в подкрепа на третото основание за обжалване, са неоснователни, следва съответно да се приеме, че то не е налице.

По четвъртото основание за обжалване

Доводи на страните

- 86 По четвъртото основание за обжалване жалбоподателят поддържа, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел в точки 104—111 от обжалваното съдебно решение, че оценката на съответствието на заявлението, предвидена в член 60, параграф 7 от Регламента REACH, е чисто формална и не изисква от Комисията да проверява дали предоставената от заявителя информация отговаря по същество на изискванията на член 62 от този регламент и на приложение I към него.
- 87 Жалбоподателят твърди, че не оспорва тълкуването на член 60, параграф 7 от Регламента REACH, възприето от Общия съд в точки 104 и 106 от обжалваното съдебно решение, доколкото Общият съд счита, че Комисията следва да проверява дали от „формална“ гледна точка дадено заявление съответства на предписанията на член 62 от този регламент, без да трябва да определя дали докладът за безопасност на химичното вещество „стига до правилни изводи“ в частност относно свойствата на химичното вещество.
- 88 Според жалбоподателя Общият съд обаче е допуснал грешка относно това какво следва да се разбира под „формална“ проверка, тъй като в точка 109 от решението си е уточнил, че приложение I към Регламента REACH действително описва какво трябва по необходимост да съдържат определени документи, представени от заявителя, като например докладът за безопасност на химичното вещество, но не задължава Комисията при проверката, която следва да извърши на основание член 60, параграф 7 във връзка с член 62 от този регламент, да преценява по същество това съдържание.
- 89 Жалбоподателят изтъква, че обжалваното съдебно решение е противоречиво, тъй като в точка 109 от него Общият съд е уточнил, че на този етап от процедурата Комисията не е длъжна да извършва оценка по същество, а същевременно в точка 112 от същото решение е посочил задължението на Комисията да прецени дали предоставената информация е „проверима“, което предполага определена проверка на нейното съдържание.
- 90 Той поддържа, от една страна, че дори „формалната“ проверка за съответствие предполага Комисията да провери дали докладът за безопасност на химичното вещество отговаря на конкретните изисквания, посочени в приложение I към Регламента REACH, което в частност предвижда „адекватно измерени представителни“ данни за експозицията. От друга страна, Общият съд нарушил член 62 от този регламент и приложение I към него, като съответно приел в точка 112 от обжалваното съдебно решение, че заявителите са изпълнили тези изисквания, без да е извършена такава проверка.

- 91 Според Комисията твърденията на жалбоподателя по четвъртото основание за обжалване не могат да бъдат приети.
- 92 ЕСНА поддържа доводите на Комисията.

Съображения на Съда

- 93 Съгласно член 60, параграф 7 от Регламента REACH разрешение се издава само ако „заявлението е изготвено в съответствие с изискванията на член 62“.
- 94 Следователно тази разпоредба задължава Комисията да провери дали заявлението съдържа цялата информация, изисквана по член 62 от посочения регламент, и по-специално дали съдържа съгласно параграф 4, буква г) от този член доклад за безопасност на химичното вещество „в съответствие с приложение I, включващ рисковете за здравето на човека и/или околната среда от употребата на веществото(ата), произтичащи от характерните свойства, определени в приложение XIV“ към Регламента REACH.
- 95 Както жалбоподателят признава в жалбата си, от това следва, че Общият съд правилно е приел в точки 104 и 106 от обжалваното съдебно решение, че член 60, параграф 7 от Регламента REACH изисква от Комисията да провери дали от формална гледна точка заявлението е в съответствие с предписанията на член 62 от този регламент, без на този етап да преценява по същество представената информация, и в частност дали докладът за безопасност на химичното вещество „стига до правилни изводи“ относно свойствата му.
- 96 Освен това проверката дали така изискваната информация е проверима е отделна от проверката ѝ по същество, така че жалбоподателят няма основание да твърди, че е налице противоречие между точка 109 от обжалваното съдебно решение, в която Общият съд посочва, че на този етап от процедурата Комисията не е длъжна да разглежда по същество информацията, които заявителят трябва да представи съгласно приложение I към Регламента REACH, и точка 112 от същото решение, в която уточнява, че документите, които трябва да бъдат представени съгласно член 62, параграф 4 от този регламент, трябва да са проверими.
- 97 Освен това е важно да се уточни, че контролът, който трябва да осъществи Комисията съгласно член 60, параграф 7 във връзка с член 62 от Регламента REACH, безспорно не бива да е повърхностен и действително изисква тази институция да провери поне наличието на задължителните съгласно този регламент сведения и документи, но същевременно проверка като тази, която има предвид жалбоподателят, що се отнася до спазването на изискванията на приложение I към Регламента REACH, би означавала Комисията да се произнася и относно качеството на предоставените данни, и то преди анализа по същество, който впоследствие трябва да извърши, за да прецени дали предпоставките за издаване на разрешение са налице.
- 98 Следователно твърденията на жалбоподателя по четвъртото основание за обжалване са неоснователни и същото не е налице.

По петото основание за обжалване

Доводи на страните

- 99 По петото основание за обжалване жалбоподателят поддържа, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел в точки 131—138 от обжалваното съдебно решение, че член 60, параграф 4 от Регламента REACH позволява на Комисията да се претегля рисковете и ползите, въпреки че информацията за рисковете не отговаря на изискванията на приложение I към този регламент.
- 100 Той поддържа също, че противно на приетото от Общия съд в точки 135 и 136 от обжалваното съдебно решение, Регламентът REACH изисква оценката на излагането на риск да се отнася конкретно до употребата на веществото, за което се иска разрешение, и да е представителна за тази употреба.
- 101 Добавя, че член 62, параграф 4, буква г) от Регламента REACH изисква доклад за безопасност на химичното вещество в съответствие с приложение I към този регламент, независимо от посоченото правно основание за издаване на разрешението.
- 102 Позовава се и на член 60, параграф 10 от Регламента REACH, който изисква притежателят на разрешението да гарантира толкова ниско ниво на експозиция, колкото е технически и практически осъществимо, без значение дали разрешението е издадено по параграф 2 или параграф 4 от посочения член 60.
- 103 В писмената си реплика жалбоподателят добавя, че във всички случаи точки 130 и 131 от обжалваното съдебно решение не потвърждават изрично, че докладът за безопасност на химичното вещество трябва да бъде поне толкова пълен и точен за целите на прилагането на член 60, параграф 4 от Регламента REACH, колкото за прилагането на член 60, параграф 2 от него, и иска от Съда да уточни, че това трябва да е именно така.
- 104 Той също така твърди, че противно на поддържаното от Комисията, не е смесил качествения анализ, извършен от КСИА, и оценката на рисковете, посочена в приложение I към Регламента REACH, но все пак счита, че съществува връзка между социално-икономическия анализ на риска, включващ качествени данни, и свързаната с него оценка на риска, извършена от заявителя съгласно това приложение I, която може да включва качествени данни само в ограничен брой случаи. Изтъква, че представените от заявителите доказателства съдържат сериозни пропуски, поради което е било невъзможно да се оцени правилно рискът сам по себе си и той да бъде в рамките на социално-икономическия анализ правилно претеглен спрямо други фактори.
- 105 Според Комисията твърденията на жалбоподателя по петото основание за обжалване не могат да се приемат.
- 106 ЕСНА поддържа доводите на Комисията.

Съображения на Съда

- 107 Като начало следва да се припомни, че съгласно член 60, параграф 7 от Регламента REACH разрешение се издава само ако заявлението е изготвено в съответствие с изискванията на член 62 от този регламент, чийто параграф 4, буква г) изисква доклад за безопасност на химичното вещество, изготвен в съответствие с приложение I към посочения регламент и включващ рисковете за здравето на човека и околната среда от употребата на веществото(ата), произтичащи от характерните му(им) свойства, определени в приложение XIV към Регламента REACH.
- 108 Освен това член 60, параграф 4 от Регламента REACH е субсидиарен спрямо член 60, параграф 2 от този регламент и се прилага, когато не може да се издаде разрешение съгласно последната разпоредба.
- 109 От текста и системата на тези отделни разпоредби следва, че на основание член 60, параграф 4 от Регламента REACH разрешение може да се издаде само ако заявителят е представил доклад за безопасност на химичното вещество, изготвен в съответствие с приложение I към този регламент.
- 110 От точките от обжалваното съдебно решение, посочени от жалбоподателя във връзка с петото основание за обжалване, не следва обаче, че Общият съд е приел нещо различно.
- 111 Освен това от обжалваното съдебно решение не следва и че Общият съд е приел, че представеният от заявителите доклад за безопасност на химичното вещество не отговаря на изискванията на приложение I към Регламента REACH.
- 112 В това отношение в точка 112 от обжалваното съдебно решение Общият съд впрочем отбелязва, от една страна, че между страните е безспорно, че що се отнася до този доклад, заявителите са изпълнили изискванията на приложение I към Регламента REACH, и от друга страна, че освен това жалбоподателят не е представил в искането си за преразглеждане от 2016 г. доказателства, обосноваващи различен извод.
- 113 Следва също да се уточни, че в точка 131 от обжалваното съдебно решение Общият съд действително е посочил, че наличието на неясноти или недостатъци в този доклад може да постави въпроса дали предвид фактическите обстоятелства и на доказателствата, с които разполага Комисията, е възможно разрешението да се издаде на основание член 60, параграф 4 от Регламента REACH, но този въпрос е различен от въпроса, който е предмет на настоящото основание за обжалване.
- 114 Следователно твърденията на жалбоподателя по петото основание за обжалване са неоснователни и същото не е налице.

По шестото основание

Доводи на страните

- 115 По шестото основание за обжалване жалбоподателят поддържа, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като в точки 216—224 от обжалваното съдебно решение е постановил, че само данните, свързани с характерните свойства на веществото, включени в

приложение XIV към Регламента REACH, са релевантни за оценката на рисковете, предвидена в член 60, параграф 4 от същия, но не и информацията за характерните свойства, които са включени в предвидения в член 59, параграф 1 от Регламента REACH списък с кандидат-веществата, но не са посочени в това приложение.

- 116 Съответно той счита, че Комисията е трябвало да вземе предвид информацията относно разрушаващите ендокринната система свойства на ДЕНР, въз основа на която през декември 2014 г. ЕСНА е посочила ДЕНР като пораждащо сериозно безпокойство вещество по смисъла на член 57, буква е) от Регламента REACH.
- 117 Твърди, че Общият съд неправилно се е основал единствено на граматическото тълкуване на член 60, параграф 2 и член 62, параграф 4 от Регламента REACH, без да отчете нито контекста, нито преследваната от законодателя на Съюза цел.
- 118 Освен това подчертава, че Общият съд е посочил, от една страна, в точка 216 от обжалваното съдебно решение, че Комисията е задължена служебно да разгледа цялата релевантна информация, с която разполага, когато приема решението си, без оценката на рисковете да се ограничава до разглеждането на предоставената в заявлението информация, и от друга страна, в точка 217 от това съдебно решение, че от текста на член 60, параграф 4, първо изречение от Регламента REACH не следва пряко, че оценката на рисковете трябва да се основава единствено на информацията относно споменатите в приложение XIV към този регламент характерни свойства на разглежданото вещество.
- 119 Жалбоподателят твърди също, че приложение XVI към този регламент не ограничава обхвата на „ползите за здравето на човека и околната среда“, които са от значение за извършването на социално-икономически анализ.
- 120 Освен това Общият съд не обяснил причините, поради които в член 60, параграф 4 от Регламента REACH — но не и в член 60, параграф 2 и член 62, параграф 4, буква г) от него — се имат предвид не само свойствата, посочени в приложение XIV към този регламент.
- 121 В писмената си реплика жалбоподателят твърди, че в решение от 23 януари 2019 г., Deza/ЕСНА (C-419/17 P, EU:C:2019:52), цитирано от Комисията в писмения ѝ отговор, Съдът не се е произнесъл какви задължения има Комисията, когато разглежда дадено заявление за разрешение.
- 122 Според Комисията твърденията на жалбоподателя по шестото основание за обжалване не могат да се приемат.
- 123 ЕСНА поддържа доводите на Комисията.

Съображения на Съда

- 124 Важно е да се отбележи, че макар в точка 216 от обжалваното съдебно решение Общият съд да е отбелязал, че е разгледал споменатите от жалбоподателя във връзка с шестото основание за обжалване точки 216—223 от това решение „при условията на евентуалност“, шестото основание за обжалване все пак не е безпредметно, тъй като в действителност тези точки съдържат анализ, който е допълнителен, а не субсидиарен спрямо посочения в точки 211—215 от същото решение.

- 125 Освен това, противно на поддържаното от Комисията, в решение от 23 януари 2019 г., *Deza/ECNA* (C-419/17 P, EU:C:2019:52), Съдът не се е произнесъл по въпроса, повдигнат с шестото основание за обжалване.
- 126 Съответно Общият съд не е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел в точки 217—220 от обжалваното съдебно решение, че макар от текста на член 60, параграф 4, първо изречение от Регламента REACH да не следва пряко, че оценката на рисковете, която Комисията трябва да направи на това основание, трябва да се основава единствено на информацията относно посочените в приложение XIV към този регламент характерни свойства на разглежданото вещество, текстовете на член 60, параграф 2 и на член 62, параграф 4, буква г) от този регламент, в които изрично се говори за посочените в приложение XIV към същия регламент характерни свойства, дават основание за такъв извод.
- 127 При това положение Общият съд правилно е преценил в точки 221—223 от обжалваното съдебно решение, че евентуалната информация относно характерните свойства на веществото, които са включени в списъка с кандидат-веществата по член 59, параграф 1 от Регламента REACH, но не и в приложение XIV към този регламент, не трябва да се взема предвид при тази оценка, доколкото, от една страна, не става въпрос само за два различни етапа на предвидената в този регламент разрешителна процедура, и доколкото, от друга страна, самото включване на някои характерни свойства на дадено вещество в списъка с кандидат-веществата не води непременно или автоматично до включването им в приложение XIV към този регламент.
- 128 Освен това нито текстът, нито системата на приложение XVI към Регламента REACH относно информацията, която може да съдържа социално-икономическият анализ, налагат различно тълкуване.
- 129 Следователно твърденията на жалбоподателя по шестото основание за обжалване са неоснователни и същото не е налице.

По седмото основание за обжалване

Доводи на страните

- 130 По седмото основание за обжалване жалбоподателят поддържа, че в точки 284—295 от обжалваното съдебно решение Общият съд е нарушил принципа на предпазните мерки.
- 131 Той изтъква, че твърденията му са били зле тълкувани от Общия съд и че е поддържал, че когато прилага член 60, параграф 4 от Регламента REACH, Комисията трябва да се ръководи от този принцип, а не че същият я задължава при изпълнение на условията на тази разпоредба да откаже разрешение.
- 132 Според него, ако, както в случая, неяснотите не позволяват да се направи достатъчна оценка на риска, Комисията е длъжна да приеме на основание член 60, параграф 4 от Регламента REACH, че заявителят не е изпълнил задължението си да докаже, че са налице предпоставките за издаването на това разрешение.

- 133 Жалбоподателят поддържа също, че противно на постановеното от Общия съд, принципът на предпазните мерки не се изчерпва с това да предостави на публичните органи правомощието да приемат определена мярка, а ръководи действията им, както следва по-специално от решения от 9 септември 2011 г., *Dow AgroSciences* и др./Комисия (T-475/07, EU:T:2011:445, т. 144), и от 25 юли 2018 г., *Confédération paysanne* и др. (C-528/16, EU:C:2018:583, т. 50).
- 134 Следователно Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, като приел, че социално-икономическата оценка, предвидена в член 60, параграф 4 от Регламента REACH, е „освободила“ Комисията от задължението ѝ да спазва принципа на предпазните мерки при прилагането на тази разпоредба.
- 135 Според Комисията твърденията на жалбоподателя по седмото основание за обжалване са неоснователни.
- 136 ЕСНА поддържа доводите на Комисията.

Съображения на Съда

- 137 Противно на поддържаното от жалбоподателя, от точките от обжалваното съдебно решение, посочени във връзка със седмото основание за обжалване, не следва, че Комисията не е длъжна да прилага принципа на предпазните мерки, когато разглежда заявление за разрешение на основание член 60, параграф 4 от Регламента REACH.
- 138 Всъщност в точка 292 от решението си Общият съд припомня по същество, че член 60, параграф 4 от Регламента REACH е израз на необходимостта да се вземат предвид този принцип и принципът на пропорционалност, когато не е изпълнено някое от условията, предвидени в член 60, параграф 2 от този регламент, в случая — да се докаже, че се контролира рискът, който употребата на разглежданото вещество създава за здравето на човека или околната среда.
- 139 Освен това не може надлежно да се поддържа, че принципът на предпазните мерки е пречка да се издаде разрешение съгласно член 60, параграф 4 от Регламента REACH в хипотезата, когато просто липсва доказателство, че рискът е контролиран, освен ако не се оспорва валидността на тази разпоредба, която допуска издаването на разрешение в подобна хипотеза.
- 140 Жалбоподателят обаче оспорва не валидността на тази разпоредба, а начина, по който тя трябва да се прилага.
- 141 С оглед на гореизложеното следва да се приеме, че седмото основание за обжалване не е налице.
- 142 Тъй като нито едно от основанията за обжалване не е налице, жалбата съответно следва да се отхвърли в нейната цялост.

По съдебните разноски

- 143 Съгласно член 184, параграф 2 от Процедурния правилник на Съда, когато жалбата е неоснователна, Съдът се произнася по съдебните разноски.
- 144 Съгласно член 138, параграф 1 от този правилник, приложим към производството по обжалване по силата на член 184, параграф 1 от същия, загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане.
- 145 След като Комисията е направила искане за осъждане на жалбоподателя за съдебни разноски и последният е загубил делото, той следва да бъде осъден да заплати съдебните разноски.
- 146 Член 184, параграф 4 от Процедурния правилник предвижда, че ако не е жалбоподател, встъпилата в първоинстанционното производство страна може да бъде осъдена да заплати съдебните разноски във връзка с производството по обжалване само ако е участвала в писмената или устната фаза на производството пред Съда. Когато такава страна участва в производството, Съдът може да реши тя да понесе направените от нея съдебни разноски.
- 147 На основание на тези разпоредби ЕСНА, встъпила страна в първоинстанционното производство, следва да бъде осъдена да понесе направените от нея съдебни разноски.

По изложените съображения Съдът (първи състав) реши:

- 1) Отхвърля жалбата.**
- 2) Осъжда ClientEarth да понесе, наред с направените от нея съдебни разноски, и тези на Европейската комисия.**
- 3) Европейската агенция по химикали (ЕСНА) понася направените от нея съдебни разноски.**

Подписи